

Arrest

nr. 288 401 van 2 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 januari 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 februari 2021 dient verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van de Europese Unie, met name van haar Nederlandse partner, dhr. F.R. Op 9 augustus 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad), die bij arrest nr. 270 338 van 24 maart 2022 het beroep verwerpt.

Op 22 april 2022 dient verzoekster opnieuw een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van de Europese Unie, met name van haar Nederlandse partner, dhr. F.R. Op 17 oktober 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan

drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing stelt verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad. Bij arrest nr. 286 947 van 30 maart 2023 verwerpt de Raad het beroep voor zover het is gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en vernietigt het beroep voor zover het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 10 januari 2023 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan verzoekster ter kennis gebracht op 12 januari 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“De mevrouw

Naam: A. (...) Voornaam: H. (...) H. (...) Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...) Nationaliteit: Suriname

in voorkomend geval, ALIAS:

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven,
binnen 30 dagen na de kennisgeving/uiteindelijk op..... (1)*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Art. 7, eerste lid, 1° Betrokkene verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten.

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Betrokkene deed een aanvraag gezinshereniging in functie van haar aangehaalde feitelijke partner van de Nederlandse nationaliteit. Deze aanvraag werd geweigerd middels bijlage 20 dd. 17/10/2022. Daarmee bevindt betrokkene zich niet meer op legale wijze in het land.

Bij het nemen van dit bevel werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980 waarin staat dat bij het nemen van een beslissing rekening dient gehouden te worden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Van gemeenschappelijke kinderen is geen sprake, evenmin blijkt uit het rijksregister of het administratief dossier dat betrokkene eigen minderjarige kinderen zou hebben. Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. De voorgelegde gedateerde foto's gaan terug tot 18/01/2021, waardoor allesbehalve is aangetoond dat de relatie met de aangehaalde partner nog actueel is. Het loutere feit dat betrokkene en de aangehaalde partner een gemeenschappelijke verblijfplaats hebben, geldt niet als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven. Derhalve is het redelijk te stellen dat betrokkene geen beschermenswaardig gezinsleven heeft met de man met wie zij een feitelijk partnerschap pretendeert te hebben. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de vermeende partner in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Uit niets kan blijken dat zowel mevrouw als mijnheer daar niet toe in staat zouden zijn. Voorzover wij weten zijn beiden volwassen personen die over toereikende mentale en fysieke capaciteiten beschikken. Er mag dus van hen worden verwacht dat zij hun gezinsleven zo kunnen inrichten dat zij met gebruik van sociale media en andere communicatiemiddelen, en bezoeken op een andere manier dat gezinsleven kunnen gestalte geven. Uit het dossier blijkt evenmin dat er sprake is van een probleem betreffende de gezondheid van betrokkene.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en van het materiële motiveringsbeginsel. Ter adstruering van haar middel zet ze het volgende uiteen:

“Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

In casu heeft de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening gehouden met het gezins- en familieleven van verzoekster.

Er bestaat geen discussie over het feit dat verzoekster en de heer F. (...) elkaar al lang kennen. (sinds 2016)

Er bestaat ook geen discussie over de langdurige samenwoning van verzoekster en de heer F. (...) sinds oktober 2020. De huurovereenkomst op naam van verzoekster en de heer F. (...) werd afgesloten met ingang van 1 oktober 2020.

Dit wordt ook bevestigd door de gegevens van het rijksregister.

Hieruit blijkt ook dat het een één-op-één-relatie betreft. Er zijn geen andere personen ingeschreven op het adres.

Op 13 mei 2022 kreeg de heer R. (...) F. (...), de partner van verzoekster, een beroerte (CVA ofte Cerebro Vasculair Accident).

Hierdoor is hij volledig werkonbekwaam en blijvend zorgbehoevend.

Na een verblijf van enkele weken in het ziekenhuis werd hij overgebracht naar het revalidatiecentrum van het UZ Leuven te Pellenberg waar hij van 2 juni 2022 tot 18 november 2022 werd opgenomen.

Hij heeft permanent zorgen nodig waarvoor verzoekster dient in te staan. (zie stukken 3-4-5) Verzoekster neemt die zorgen op zich sinds de heer F. (...) terug thuis woont, dit sinds 18 november 2022.

Niettegenstaande de bestreden beslissing stelt dat het duurzaam karakter van de feitelijke relatie niet afdoende werd aangetoond en dat er geen gezinsleven wordt aangetoond, dient toch worden vastgesteld dat betrokkenen al lang samenwonen in een één-op-één relatie én dat er door de medische omkadering van de heer F. (...) uitdrukkelijk wordt gesteld dat verzoekster instaat voor de verzorging van de heer F. (...) 24u/24u. (zie stuk 5)

In die omstandigheden is het kennelijk onredelijk om te stellen dat er geen sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven.

Aldus is de beoordeling omtrent de naleving van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet gesteund op een correcte feitenvinding.

Minstens dient te worden geconcludeerd dat de motivering foutief is. De bestreden beslissing stelt: “Uit niets kan blijken dat zowel mevrouw als mijnheer daar niet toe in staat zouden zijn. Voor zover wij weten zijn beiden volwassen personen die over toereikende mentale en fysieke capaciteiten beschikken. Er mag dus van hen worden verwacht dat zij hun gezinsleven zo kunnen inrichten dat zij met gebruik van

sociale media en andere communicatiemiddelen, en bezoeken op een andere manier dat gezinsleven kunnen gestalte geven.”

De heer F. (...) beschikt niet over toereikende mentale en fysieke capaciteiten.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld of de overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot het bestreden besluit is gekomen.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. De materiële motiveringsplicht wordt dan ook geschonden.

Het middel is gegrond.”

3.2 *In casu* wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, namelijk omdat zij niet in het bezit is van een geldig visum. Deze vaststelling wordt door verzoekster niet betwist. Ze voert daarentegen wel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet worden onderzocht in het licht van de tevens aangevoerde schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, hetgeen luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Verzoekster betoogt dat er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening is gehouden met haar relatie met de heer R. F. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent gemotiveerd als volgt:

“Verder, wat het gezins- en familieleven betreft: het bevel is het logische gevolg van het niet voldoen aan de verblijfsvoorwaarden. Indien het lang verblijf niet kan worden toegestaan en er geen andere rechtsgrond is waardoor betrokkene alsnog legaal in België zou kunnen verblijven, wat hier het geval is, is een bevel het enige alternatief. Het duurzame karakter van de aangehaalde feitelijke relatie werd niet afdoende aangetoond. De voorgelegde gedateerde foto's gaan terug tot 18/01/2021, waardoor allesbehalve is aangetoond dat de relatie met de aangehaalde partner nog actueel is. Het loutere feit dat betrokkene en de aangehaalde partner een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, geldt niet als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven. Derhalve is het redelijk te stellen dat betrokkene geen beschermenswaardig gezinsleven heeft met de man met wie zij een feitelijk partnerschap pretendeert te hebben. Het staat beiden vrij zich elders te vestigen alwaar zij legaal kunnen binnenkomen en verblijven of hun contacten zo in te richten dat de vermeende partner in België verblijft en betrokkene een andere verblijfplaats kiest. Uit niets kan blijken dat zowel mevrouw als mijnheer daar niet toe in staat zouden zijn. Voorzover wij weten zijn beiden volwassen personen die over toereikende mentale en fysieke capaciteiten beschikken. Er mag dus van hen worden verwacht dat zij hun gezinsleven zo kunnen inrichten dat zij met gebruik van sociale media en andere communicatiemiddelen, en bezoeken op een andere manier dat gezinsleven kunnen gestalte geven.”

Verzoekster is het oneens met de gemaakte beoordeling. Ze betwist dat het duurzaam karakter van haar feitelijke relatie onvoldoende zou zijn aangetoond. Volgens verzoekster blijkt het duurzaam karakter van de relatie immers uit het feit dat zij al lang samenwonen in een één-op-één relatie en dat zij 24 uur per dag instaat voor de verzorging van haar partner, die een beroerte heeft gehad. Ter ondersteuning van haar betoog brengt verzoekster verschillende medische stukken bij.

Blijkens de bewoordingen van de bestreden akte, volgt deze op de beslissing van de gemachtigde van 17 oktober 2022 waarbij verzoeksters aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. De gemachtigde motiveert dat verzoekster een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend in functie van haar

aangehaalde feitelijke partner van Nederlandse nationaliteit, doch dat deze aanvraag werd geweigerd op 17 oktober 2022. Daarmee bevindt verzoekster zich niet meer op legale wijze in België.

Er kan dan ook dienstig worden verwezen naar de beslissing van de gemachtigde van 17 oktober 2022 en naar arrest nr. 286 947 van de Raad, waarbij het beroep tegen deze beslissing is verworpen. Aldus is deze beslissing inmiddels definitief geworden. De Raad heeft in dit opzicht reeds geoordeeld dat het niet onredelijk is dat verweerder vaststelt dat de voorgehouden affectieve partnerrelatie en het duurzame karakter ervan onvoldoende zijn bewezen. Er dient te worden besloten dat, op basis van de stukken die voorlagen ten tijde van het nemen van de beslissing op 17 oktober 2022, niet kan worden afgeleid dat verzoekster en haar vermeende partner een duurzame relatie onderhouden.

Gezien het feit dat de huidige bestreden akte is genomen in navolging van de beslissing van 17 oktober 2022, en mede gelet op het feit dat verzoekster voorafgaand aan het nemen van de huidige bestreden beslissing geen bijkomende of nieuwe informatie heeft aangeleverd, acht de Raad het niet onredelijk dat de gemachtigde *in casu* volhardt in het feit dat het duurzame karakter van de vermeende relatie niet afdoende is aangetoond.

De Raad merkt op dat verzoekster in het kader van de huidige procedure wel nieuwe informatie aanbrengt omtrent de gezondheidstoestand van haar vermeende partner en het feit dat zij 24 uur per dag instaat voor zijn dagelijkse verzorging.

Vooreerst herinnert de Raad eraan dat de wettigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing (*cf.* RvS 23 september 2002, nr. 110.548).

Zoals reeds aangegeven, volgt de bestreden akte op de beslissing van de gemachtigde van 17 oktober 2022. Uit de uiteenzetting van de feiten in het huidige verzoekschrift blijkt dat verzoeksters vermeende partner een beroerte heeft gehad op 13 mei 2022. De Raad wijst erop dat verzoekster tot aan het nemen van de beslissing van 17 oktober 2022 de mogelijkheid had om een actualisatie van haar gezinsherenigingsaanvraag in te dienen, hetgeen zij heeft nagelaten te doen. Daarenboven heeft verzoekster ook in de beroepsprocedure bij de Raad de mogelijkheid gehad om een middel, waarin zij de gezondheidstoestand van haar partner kenbaar kon maken, aan te voeren tegen de verwijderingsbeslissing die vervat lag in de beslissing van 17 oktober 2022. Verzoekster heeft eveneens nagelaten dit te doen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster voorafgaand aan het nemen van de huidige bestreden beslissing de kans heeft gekregen om verweerder op de hoogte te stellen van dergelijke nieuwe informatie, doch hier geen gebruik van heeft gemaakt. Waar zij slechts in het kader van de huidige procedure voor het eerst gewag maakt van de gezondheidsproblematiek van haar partner, merkt de Raad op dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening kan houden met informatie waarvan hij op dat moment niet op de hoogte was.

Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

Mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN